

Αρχιεπίσκοπος: “Ο μακαριστός Σεραφείμ, σαν άλλος Πατροκοσμάς, κήρυττε την Αλήθεια της Ορθοδόξου πίστεως” - Αποκαλυπτήρια προτομής στη γενέτειρά του

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

Αρχιερατικό Συλλείτουργο και αποκαλυπτήρια προτομής του ανυπόκριτου και αλησμόνητου Αρχιεπισκόπου Αθηνών κυρού [Σεραφείμ](#) πραγματοποιήθηκαν στο Αρτεσιανό Καρδίτσης, γένετειρα του μακαριστού Πρωθιεράρχη της Εκκλησίας της Ελλάδος. Στις εκδηλώσεις προς τιμήν του μακαριστού Αρχιεπισκόπου παρέστη ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμος ο οποίος στον λόγο του υπογράμμισε ότι ο αοίδιμος Σεραφείμ είχε βαθύτατη και ειλικρινή αγάπη

στην Εκκλησία και, σαν άλλος Πατροκοσμάς, κήρυττε ακραδάντως την μοναδική Αλήθεια της Όρθοδόξου πίστεως.

Η Ιερά Μητρόπολη Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων την Κυριακή 8 Δεκεμβρίου 2024 πραγματοποίησε τα αποκαλυπτήρια της προτομής του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κυρού Σεραφείμ (Τίκα), η οποία κοσμεί πλέον τον προαύλιο χώρο του Ιερού Ναού Αγίου Θεοδώρου του Στρατηλάτου Τ.Κ. Αρτεσιανού Καρδίτσας, γενέτειρας του μακαριστού Αρχιεπισκόπου, παρουσία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερωνύμου, ο οποίος πραγματοποίησε τα αποκαλυπτήρια της προτομής και αμέσως μετά, τέλεσε επιμνημόσυνη Δέηση.

Αναλυτικά, το πρωί της Κυριακής τελέσθηκε η ακολουθία του Όρθρου χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νικαίας **κ. Αλέξιου** και ακολούθως, τελέσθηκε πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου **κ. Δαμασκηνού** και συλλειτουργούντων των: Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νικαίας **κ. Αλέξιου**, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κηφισίας, Αμαρουσίου,

Ωρωπού και Μαραθώνος **κ. Κύριλλου** και Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου **κ. Τιμοθέου**.

Ακολουθως έλαβε χώρα το ιερό Μνημόσυνο υπό του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου με τη συμμετοχή των αγίων Αρχιερέων και του ιερού Κλήρου.

Το κήρυγμα του Μητροπολίτη Διδυμοτείχου

Το Θείο Κήρυγμα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνού αναφέρεται στη θεραπεία μιας γυναίκας που υπέφερε για 18 χρόνια, την οποία θεράπευσε ο Ιησούς κατά τη διάρκεια του Σαββάτου. Αυτή η πράξη του Ιησού προκαλεί την αγανάκτηση του αρχισυναγώγου, ο οποίος ερμηνεύει το νόμο του Θεού ως αυστηρό και άκαμπτο, αντί να τον βλέπει ως μέσο αγάπης και ζωής. Ο αρχισυνάγωγος δεν μπορεί να κατανοήσει πώς μπορεί να συμβαίνει κάτι χωρίς τη δική του έγκριση. Η τήρηση του νόμου και η εξουσία του τον κάνουν να αισθάνεται καταξιωμένος. Με τη θεραπεία της γυναίκας από τον Ιησού, ο αρχισυνάγωγος αισθάνεται ότι η εξουσία του θίγεται και η πρωτοκαθεδρία του αμφισβητείται, καθώς κάποιος άλλος αναλαμβάνει τον ρόλο του πρωταγωνιστή στη συναγωγή. Είναι υποκριτής και η υποκρισία του τον κρατά αποκομμένο από τον Θεό. Αντί να αναγνωρίσει το θαύμα ως παρουσία Θεού, το αξιολογεί ως παρανομία, δείχνοντας έτσι την αμετανοησία του.

Με αυτόν τον τρόπο, ο Σεβασμιώτατος κ. Δαμασκηνός τονίζει τη διαφορά μεταξύ της υποκρισίας του αρχισυναγώγου και της αληθινής αγάπης και φιλανθρωπίας που εκφράζει ο Ιησούς.

Σε αντίθεση με όλες αυτές τις συμπεριφορές, αδιστάκτως αντιπαρέβαλλε το ήθος και το φρόνημα ενός σπουδαίου εκκλησιαστικού ανδρός που γεννήθηκε στο Αρτεσιανό της Καρδίτσας. Το 1913 και η πρόνοια του Θεού τον αξίωσε να φτάσει στα ύπατα αξιώματα της εκκλησιαστικής ιεραρχίας. Πρόκειται για τον μακαριστό Γεροντά μας, Αρχιεπίσκοπο Σεραφείμ που για 24 ολόκληρα χρόνια μέσα από τρικυμίες οδήγησε την νοητή ολκάδα του Χριστού, ανέπαφη και ακέραιη και παρέδωσε το τιμόνι της στους διαδόχους του. Ο Γεροντάς μας χαρακτηρίζεται από ταπείνωση, φιλανθρωπία και αυθεντικότητα. Είναι απλός, καταδεκτικός και ποτέ υποκριτής. Το μεγαλείο της καρδιάς του εκδηλώνεται μέσα από τις φιλανθρωπίες του και την ικανότητά του να συγχωρεί και να αγαπά, ακόμα και αυτούς που τον πλήγωσαν. Σε αντίθεση με τον αρχισυνάγωγο, ο οποίος είναι υποκριτής και σκληρόκαρδος, ο Γεροντάς μας πολέμησε την υποκρισία και υπηρέτησε την αλήθεια του Χριστού. Ο αρχισυνάγωγος, με την εγωιστική του στάση, χάνει την εύνοια του Θεού, ενώ ο Γεροντάς μας την αποσπά. Ο Γεροντάς μας είναι ένας γενναίος πολεμιστής της αλήθειας του Χριστού, ασυμβίβαστος με οτιδήποτε ξένο και αντίθετο με το θέλημα του Θεού. Αντίθετα, ο αρχισυνάγωγος

είναι αποκομμένος από τον Θεό λόγω της υποκρισίας και της αμετανοησίας του.

Αυτές οι διαφορές αναδεικνύουν την αντίθεση μεταξύ της αληθινής πίστης και της υποκρισίας, καθώς και την αξία της ταπείνωσης και της αγάπης στην πνευματική ζωή.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεο για την πρωτοβουλία του να οργανώσει την εκδήλωση, τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος, κ.κ. Ιερώνυμο, για την προεδρία του, τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κηφισίας, κύριο Κύριλλο, καθώς και όλους τους συμμετέχοντες. Αυτές οι ευχαριστίες υπογραμμίζουν τη σημασία της συνεργασίας και της παρουσίας των ιεραρχών στην εκδήλωση.

Προσφώνηση του Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος Τιμοθέου

Ακολούθησε σύντομη προσφώνηση του Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμοθέου:

“Ἡ Ἱερά Μητρόπολη Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων καθηκόντως καί ὀφειλετικῶς σήμερα πραγματοποιεῖ τά ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς, τοῦ γόνου τοῦ Ἀρτεσιανοῦ Καρδίτσης, τοῦ μεγάλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος μακαριστοῦ Σεραφεῖμ Τίκα, ἔργο τῶν καλλιτεχνῶν κυρίων Βαγγέλη καί Μασοῦρα.

Στόν προαύλιο χῶρο τοῦ Ἑνοριακοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, στόν τόπο πού γεννήθηκε, μεγάλωσε, πέρασε τά πρῶτα χρονιά τῆς ζωῆς του, ὁ κατά κόσμον Βησσαρίων Τίκας, σέ αὐτό τόν τόπο πού πολλάκις τόν ἐπισκεπτόταν, καί ὡς Μητροπολίτης Ἄρτης καί Ἰωαννίνων στήν συνέχεια, ἀλλά καί ὡς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, γιά νά μήν ἀποκοπεῖ ἀπό τίς πατρογονικές ρίζες, ὅπου ἔκαυχάτο γιά τήν καταγωγή του καί ὅπου πολλάκις τόν εὐεργέτησε γιά τήν ἀνάπτυξή του, ὅπως καί τούς κατοίκους καί κυρίως τά νέα παιδιά, τοῦ ἀγαπημένου του Χωριοῦ.

Πραγματοποιεῖται αὕτη ἡ τελετή πρός τιμήν τοῦ Πρωθιεράρχου τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, ὥστε νά μήν ἐπιτρέψουμε ὁ χρόνος νά ρίξει τήν λήθη στό πέρασμα, τήν πορεία καί τήν προσφορά του καί νά κρατήσουμε ζωντανή τήν μνήμη του στούς ἐπιγενομένους.

Γιά νά γίνονται γνωστοί οἱ ἀγῶνες του γιά τήν ἐλευθερία τῆς Πατρίδας, πού μέ κίνδυνο τῆς ζωῆς του ἀγωνίστηκε, ἡ ἱερατική καί ἀρχιερατική του διακονία, τό ποιμαντικό καί προνοιακό του ἔργο, ἡ στάση του ἀπέναντι στά πολιτικά καί κοινωνικά δρώμενα τῆς Χώρας καί ἡ ἐθνική του ὑπερηφάνεια!

Καί κατόπιν ἡ ζωή του ὡς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ἡ συμβολή του στήν ἀποκατάσταση τῆς κανονικότητος στήν Ἐκκλησία, ἡ ἀποκατάσταση στίς σχέσεις μέ τήν Πολιτεία, καθώς καί μέ τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο καί τίς ἄλλες Ὁρθόδοξες κατά τόπους Ἐκκλησίες, ἡ δημιουργία τοῦ Νέου Καταστατικοῦ Χάρτου.

Ἡ ὀξυδέρκεια καί ἡ εὐστροφία του τόν κατέστησαν ἄξιο οἰακοστρόφο τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας.

Περαίνοντας τήν ἀναφορά μου εὐσεβάστως θά ἤθελα νά εὐχαριστήσω γιά τήν ἐδῶ προσευχητική καί τιμητική παρουσία, τούς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες:

Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος καί Σουφλίου κ. Δαμασκηνό, τελευταῖο Ἀρχιγραμματέα καί ἄμεσο συνεργάτη τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου, σέ δύσκολες πράγματι καταστάσεις, στήν Κεντρική Διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας, Νικαίας κ. Ἀλέξιο, Πρωτοσύγκελλο τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου, γιά πέντε χρόνια καί ἐκ τῶν

στενών συνεργατών αυτού, ο οποίος σήκωνε τό βάρος της διοικήσεως της Ιερᾶς Αρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, Κηφισίας, Ἀμαρουσίου, Ὡρωποῦ καί Μαραθῶνος κ. Κύριλλο, ο οποίος διακόνησε τόν μακαριστό Αρχιεπίσκοπο καί ἀπό λαϊκός ἀκόμη ὑπηρετήσε μέ τήν εὐλογία του στόν Κεντρικό Ὄργανισμό τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ κυριότερα ἀναφορά ὅμως σέ Σᾶς Μακαριώτατε, διότι τόν ζήσατε ὅσο κανεῖς ἄλλος, προσφέροντάς του, γιά τό καλό καί τήν πρόοδο τῆς Ἐκκλησίας μας, ὑψηλές καί λεπτές ὑπηρεσίες, μέ ἀγάπη καί σεβασμό ἀπό τήν θέση τοῦ Αρχιγραμματέως τῆς Ιερᾶς Συνόδου ἀλλά καί ἀπό τό 1981 καί μετά ὡς Μητροπολίτης Θηβῶν καί Λεβαδείας. Πολύ Σᾶς ἀγαποῦσε ὁ μακαριστός Πρωθιεράρχης καί πράγματι ἕξαιτίας τῆς ἀγάπης Σας πρὸς Ἐκεῖνον ἦσαν ὁ υἱός ὁ ἀγάπητός ἐν ᾧ ἀναπαυόταν καί εὐδοκοῦσε ὁ πατήρ -Αρχιεπίσκοπος.

Σέ Σᾶς ὁ λόγος Μακαριώτατε γιά νά προσφέρετε ἐκ τῆς ἐμπειρίας Σας καί τῆς συναναστροφῆς Σας ἀψευδεῖς μαρτυρίες περὶ τοῦ ἱεροῦ Ἀνδρός!".

Ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος για τον προκάτοχό του κυρό Σεραφεῖμ

Για τον μακαριστό προκάτοχό του μίλησε στη συνέχεια ο Αρχιεπίσκοπος κ.κ.

Ιερώνυμος ο οποίος αναφέρθηκε στα χαρίσματα του μακαριστού κυρού Σεραφείμ.

Κατά την ομιλία του είπε:

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεε, Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, Ἀξιότιμοι Ἐκπρόσωποι τῶν Πολιτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν, Ἀξιότιμε Πρόεδρε τῆς Τοπικῆς Κοινότητος Ἀρτεσιανοῦ, Ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί, Λαὲ τοῦ Θεοῦ ἡγαπημένε,

Μὲ αἰσθήματα βαθειᾶς συγκινήσεως, εὐγνωμοσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως πνευματικῆς εὐχαριστῶ τὸν Θεό, ὁ Ὅποιος μοῦ δίνει σήμερα τὴν εὐλογία νὰ συμπροσεύχομαι μαζί σας στὴν Θεία Λειτουργία καὶ νὰ προίσταμαι τοῦ Μνημοσύνου τοῦ αἰοδίου Προκατόχου μου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Σεραφείμ. Καὶ τὰ αἰσθήματα αὐτὰ συνέχουν ἀκόμη βαθύτερα τὴν ψυχὴ μου, καθότι, ἐντὸς ὀλίγου, θὰ προβοῦμε στὰ Ἀποκαλυπτῆρια τῆς Προτομῆς του, ἡ ὁποία τοποθετήθηκε ἐδῶ, στὸν προαύλιο χῶρο τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, στὸ ἡγαπημένο του Ἀρτεσιανὸ ἐδῶ, ὅπου τὸ ἔτος 1913 πρωτοαντίκρουσε τὸ φῶς τοῦ ἡλίου.

Σὲ αὐτὸν τὸν Ναὸ καὶ στὴν Ἱερὰ Μονὴ Κορώνης ἔνιωσε νὰ κατακλύζεται ἡ καρδιά τοῦ ἀπὸ ἀγάπη γιὰ τὸν Ἐσταυρωμένο καὶ Ἀναστάντα Χριστό, γιὰ τὴν Ἐκκλησία Του καὶ τὴν λειτουργικὴ τῆς ζωῆ· γιὰ τὴν ψαλτικὴ τέχνη καὶ τὴν ἱερωσύνη.

Ἡ ζωοποιὸς Χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ πνευματικὴ χαρὰ ποὺ παιδιόθεν ἐλάμβανε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, ἀλλὰ καὶ ἡ πατρικὴ στοργή, οἱ εὐχὲς καὶ ἡ καθοδήγηση τοῦ Γέροντός του, μακαριστοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς Κορώνης Ἰακώβου, τὸν στήριξαν στὴν ὁδύνη τῆς ὀρφάνιας ἀπὸ τὸν θάνατο τῆς μητέρας του, ποὺ συνέβη στὴν τρυφερὴ ἡλικία τῶν ὀκτώ του ἐτῶν, καθὼς, καὶ σὲ ἄλλες δυσκολίες τῶν νεανικῶν του χρόνων. Καί, ἀκριβῶς, μὲ τοῦ Θεοῦ τὴν δύναμη καὶ τὴν ἀκατάβλητη πίστη του, ξεπερνοῦσε παντοῦ καὶ πάντοτε κάθε ἀντιξοότητα στὴν διαδρομὴ τῆς πολυκύμαντης ζωῆς του.

Ἐδῶ, στὸ Ἀρτεσιανό, περάτωσε τὶς πρῶτες τάξεις τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ ἀργότερα, εἰσῆλθε στὴν Ἱερατικὴ Σχολὴ τῆς Ἀρτης. Στὸ τελευταῖο ἔτος τῶν σπουδῶν του μετεγγράφη στὴν ἀντίστοιχη Σχολὴ τῆς Κορίνθου, γιὰ νὰ φοιτήσῃ, ἐν τέλει, καὶ στὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Τὸ ἔτος 1938, δευτεροετῆς φοιτητῆς τῆς Θεολογίας, ἐκάρη Μοναχὸς στὴν Ἱερὰ Μονὴ Πεντέλης καὶ τὴν ἐπομένη τῆς κούρας τοῦ χειροτονήθηκε Διάκονος ὑπὸ τοῦ τότε Μητροπολίτου Κορινθίας Δαμασκηνοῦ, τοῦ μετέπειτα Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ὁ ὅποιος τὸ ἔτος 1942 προέβη καὶ στὴν εἰς Πρεσβύτερον χειροτονία του. Στὴν διάρκεια τῆς Κατοχῆς, ὁ νεαρὸς Ἀρχιμανδρίτης Σεραφεὶμ ὀργανώνει συσσίτια στὴν ἐνορία ποὺ ὑπηρετοῦσε, τὸν Ἅγιο Λουκά Πατησίων, γιὰ τὴν καθημερινὴ σίτιση 600 ἐμπεριστατῶν, ἐνῶ ἀπὸ τὸ 1943 μυεῖται στὸν Ἐθνικὸ

Δημοκρατικὸ Ἑλληνικὸ Σύνδεσμο τοῦ Ναπολέοντος Ζέρβα.

Ἀνεβαίνει ἐπανειλημμένως στὰ βουνά, λειτουργεῖ καὶ ἐμψυχώνει τοὺς μαχομένους ἄγωνιστές, ἐκτελεῖ πολὺ λεπτὲς καὶ ἐμπιστευτικὲς ἀποστολές, διακινδυνεύοντας τὴν ἴδια τὴν ζωὴ του, ἀφοῦ, καθὼς ἔλεγε, πολλὲς φορὲς κοιμήθηκε μὲ συντροφιά του τὸν θάνατο.

Τὸ ἔτος 1949 ἐξελέγη Μητροπολίτης Ἄρτης καὶ τὸ 1958 μετετέθη στὴν Μητρόπολη Ἰωαννίνων. Στὶς 12 Ἰανουαρίου τοῦ 1974 ἀνεδείχθη σὲ Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος. Ἐποίμανε τὴν Ἐκκλησίαν ἀξίως καὶ ἐν φόβῳ Θεοῦ, μέχρι τὶς 10 Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1998, ὁπότε καὶ ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ, ἀναγνωριζόμενός ὡς ἓνα πρόσωπο, σύμβολο καὶ θεσμὸς γιὰ τὸν σύγχρονο Ἑλληνισμό, μὲ ἐκπληκτικὴ ἐκκλησιαστικὴ, ἐθνικὴ, κοινωνικὴ καὶ φιланθρωπικὴ δραστηριότητα.

Στὸ ἐρώτημα ποιά ἦταν ἡ αὐτοσυνειδησία τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σεραφεῖμ, ἀναφορικῶς πρὸς τὴν εὐρύτερη ἐκκλησιαστικὴ καὶ κοινωνικὴ του διακονία, θὰ μπορούσαμε, ἐν ἄκρᾳ συντομίᾳ, νὰ ἐπισημάνουμε τὰ ἑξῆς:

1. Εἶχε τὴν ἀκράδαντη πεποίθηση ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι Μητέρα ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Γι' αὐτὸ ἐπεδίωκε νὰ καλλιεργεῖ τὴν ἐνότητα, σὲ δύσκολες ὁμολογουμένως ἱστορικὲς καὶ ἐθνικὲς συγκυρίες, καὶ μὲ ἀπόλυτη ἐπιτυχία κατάφερε νὰ συνεργασθεῖ μὲ ὅλους τοὺς πολιτικοὺς καὶ κοινωνικοὺς παράγοντες, χωρὶς νὰ προκαλεῖ διαιρέσεις καὶ διχασμούς. Ἐλεγε ὅτι ὁ ἴδιος ἀνήκει στὴν Ἐκκλησίαν, τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Πατρίδα· ἔννοιες πού ὑπερέχουν τοῦ κομματισμοῦ καὶ τῆς ἰδιοτέλειας.

2. Εἶχε βαθύτατη καὶ εἰλικρινῇ ἀγάπη στὴν Ἐκκλησίαν καί, σὰν ἄλλος Πατροκοσμάς, κήρυττε ἀκραδάντως τὴν μοναδικὴ Ἀλήθεια τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως. Κριτήριό τῆς συνειδησεῶς του καὶ τῶν ἐνεργειῶν του ἦταν ἡ ἀποστολικὴ καὶ πατερικὴ ἐκκλησιαστικὴ παράδοση, χωρὶς προσθήκες ἢ ἀφαιρέσεις.

3. Σὲ ὅλη του τὴν ζωὴ ὑπῆρξε εὐθύς, ἀνυπόκριτος, καταδεκτικός, φιλάνθρωπος, ἐλεήμων, ἀφιλοχρήματος, ἀληθινός, μετριοφρων καὶ ἐπιεικής, σύμφωνα μὲ τὴν ρῆση τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις» (Φιλιπ. 4, 5). Γι' αὐτὸ συνιστοῦσε ἐπιείκεια καὶ ἠλπιζε νὰ τὸν κρίνει καὶ ὁ Κύριος μὲ ἐπιείκεια κατὰ τὴν Ἡμέραν τῆς Δευτέρας Παρουσίας Του.

4. Τιμοῦσε καὶ ἀγαποῦσε ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς Ἐπισκόπους τῆς Ἐκκλησίας μας. Παρομοίως, ἀγαποῦσε τοὺς Κληρικοὺς, μεριμνοῦσε γιὰ τὶς οἰκογένειες, τὰ προβλήματα, τὶς δυσκολίες τους καὶ συμπεριφερόταν πρὸς αὐτοὺς ὡς γνήσιος πατέρας, ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργός τους. Ζητοῦσε ἀπὸ τοὺς Ἱερεῖς καθαρότητα καὶ τιμιότητα. Σεβασμὸ στοὺς ἐνοριῖτες καὶ ἐπιτέλεση τῶν καθηκόντων τους μὲ

φόβο Θεοῦ. Εἶχε δὲ ἰδιαιτέρα ἀγάπη γιὰ τοὺς Μοναχοὺς καὶ τὰ Μοναστήρια, τὰ ὅποια ἐνίσχυε παντοιοτρόπως.

5. Στὴν ἰδιωτικὴ του ζωὴ ἦταν ἀπλὸς καὶ προσιτὸς ἄνθρωπος. Αὐθόρμητος στὸν χαρακτήρα του καὶ ἀπροσποίητος, ἔλεγε εὐθέως τὴν γνώμη του, χωρὶς φόβο καὶ πάθος. Ἀπέφευγε τὴν προβολή, τὶς δημόσιες σχέσεις, τὴν ἐκκοσμίκευση. Δὲν τοῦ ἄρεσε ἡ ἐπιτήδευση σὲ καμία ἐκφανση τῆς ζωῆς. Ἀπεχθανόταν τὸ ψέμα, τὴν ὑποκρισία, τὴν φαρισαϊκὴ θρησκευτικότητα, τὶς μεγαλοστομίες, τὴν ἀδικία καὶ ὅτιδήποτε πληγώνει τὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ.

6. Τέλος, ὡς ἀληθινὰ φιλόθεος, ὑπῆρξε γνήσιος φίλος τῶν Ἀγίων καὶ τῆς Θεοτόκου, πρὸς τὴν εἰκόνα τῆς Ὅποιας ἀπὸ τὰ παιδικὰ του χρόνια ἕως καὶ τὸ γῆρας του ἐνατένιζε μὲ εὐλάβεια καὶ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη. Μὲ τὰ σπάνια μουσικὰ καὶ φωνητικὰ χαρίσματα ποὺ τοῦ ἔδωσε ὁ Θεός, ἀνυμνοῦσε ἀπὸ καρδίας τὸν Κύριο τῆς Δόξης καὶ τὴν Θεοτόκο, σὺν πᾶσι τοῖς Ἀγίοις, καὶ προκαλοῦσε τὸ δέος, τὴν εὐλάβεια καὶ τὸν θαυμασμὸ τοῦ ἐκκλησιάσματος.

Περαίνοντας τὴν ὁμιλία μοῦ ἐπιθυμῶ ὀλοψύχως νὰ συγχαρῶ καὶ νὰ ἐπαινέσω τὸν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη Σας, Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεο, Ἱεράρχη σεμνό, φιλόκαλο καὶ ὄτρηρό, ὁ ὅποιος με πολὺ σεβασμὸ στὴν μνήμη τοῦ ἁοιδίμου Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Σεραφεῖμ διοργάνωσε τὴν σημερινὴ τελετὴ καὶ μερίμνησε γιὰ τὴν κατασκευὴ καὶ τὴν τοποθέτηση τῆς Προτομῆς τοῦ Σεπτοῦ καὶ ὄντως Μεγάλου Πρωθιεράρχου, στὸν προαύλιο χώρο τοῦ Ἱεροῦ τούτου Ναοῦ.

Ὡσαύτως, συγχαίρω τὸν Πρόεδρο τῆς Τοπικῆς Κοινότητος Ἀρτεσιανοῦ, τοὺς ἐκλεκτοὺς συνεργάτες του καὶ πάντας ὑμᾶς, οἱ ὅποιοι μὲ πολλὴ ἀγάπη καὶ προθυμία παρευρίσκεσθε στὴν Θεία Λειτουργία, τὸ Μνημόσυνο τοῦ ἁοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου καὶ τὰ Ἀποκαλυπτήρια τῆς Προτομῆς του.

Ἡ πατρικὴ εὐχή, ἡ στοργὴ καὶ τὸ ὑπόδειγμά του εἶθε σὲ τούτους τοὺς χαλεποὺς καιροὺς νὰ στηρίζουν ὅλους μας, Κλῆρο καὶ Λαό, στὴν πνευματικὴ μας ζωὴ, τὴν καθημερινότητα, τοὺς μόχθους καὶ τοὺς ἀγῶνες μας.

Ἡ Χάρις τὸν Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶη μετὰ πάντων ὑμῶν ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ.

Τέλος, ἀκολούθησε κατάρθεση στεφάνων ὑπὸ των ἐπισήμων προσκεκλημένων, του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ιερωνύμου, του Εκπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ Υπουργοῦ Αγροτικῆς Ανάπτυξης καὶ Τροφίμων κ. Κωνσταντίνου Τσιάρα, του Διοικητοῦ τῆς 1ης Στρατιάς,

